

като мисли, че служи на човѣчеството, безъ да служи на-
рода си, само той може да отрече цѣната на такива орци
на истинска култура, на прогресъ, на човѣщина, на : квити
цѣнности е творецъ и Вазовъ.

Азъ казахъ — и съ туй трѣбва и да свърша — не се
качихъ тука да критикувамъ Вазова. Друго е мѣстото, дѣто
критики трѣбва да се правятъ. Азъ се качихъ тука само да
констатирамъ онова, което Вазовъ е направилъ въ единъ пе-
риодъ отъ 50 години — рѣдко щастие за единъ поетъ да
доживѣе такава възрастъ, 70 годишна, и да празнува 50-го-
дишенъ юбилей отъ своето поетическо творчество. Единъ
поетъ, който 50 години е творилъ художествени цѣнности,
поетически произведения, който е далъ толкова много за кра-
сотата на нашата родна рѣчь, който толкова е направилъ за
повдигане на духовната култура у нашия народъ, а чрѣзъ
това и за повдигане на веществената култура у този народъ,
такъвъ поетъ не може да не се нарече великъ синъ на своята
родина и не може да не му се отдаде данъта, най-малката
данъ, която подобава да отдадатъ почтенитѣ граждани на
една страна, достойни уважителни на цѣното, което тая страна
е родила, ражда и тепърва ще ражда.

Ето затуй, безъ да правимъ партийностъ, ние, кланяйки
се прѣдъ голѣмия Божи поетически даръ, който е вложенъ
въ душата и сърцето за поета, благодарейки му горещо и
отъ сърдце за всичко онуй хубаво и добро, което е напра-
вилъ чрѣзъ своето перо за родината, за да я издигне високо,
да я направи достоенъ членъ на общочовѣшкото сѣмейство,
за да може да нѣма разпри и кавги между тѣзи членове на
туй общочовѣшко сѣмейство, ние, изказвайки тази наша бла-
годарностъ къмъ достойния поетъ, приемаме да се изрази тая
национална благодарностъ още въ нѣщо веществено, но мис-
лимъ, че това, което се прѣдлага, не ще да е толкова при-
годно, колкото би било пригодно друго нѣщо. Г. г. Народни
Прѣдставители! Ние не желаемъ на нашия поетъ днесъ, като
му гласуваме една сума, слѣдъ нѣколко години или мѣсеци,
да свърши. Ние му пожелаваме още дълъгъ животъ, защото
той, съ своето стройно българско тѣло на балканецъ, на синъ
на гордия български Балканъ, и днесъ прилича на оня боръ,
който той възпѣ въ първото свое стихотворение като поетъ,
и днесъ е все тѣй правъ, все тѣй строенъ, все тѣй гигантъ